

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bîrca Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Bîrca Mihail Pavel, născut la 28 martie 1981, moldovean, originar și domiciliat în r-ul. Orhei, s. Morozeni;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.07.2012-31.07.2013 (prima instanță)
2. 26.09.2013 –17.10.2013 (instanța de apel)
3. 11.02.2014–19.03.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 iulie 2013, Bîrca Mihail Pavel, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasîndu-se în beneficiul părții vătămate Sarancea Nina de la Bîrca M. suma de 2 000 lei, iar de la S.R.L. „Trans Relief” – suma de 3 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Bîrca Mihail la 08 aprilie 2012, aproximativ la orele 15:00 min., conducând cu spatele autocamionul de model „Mercedes 416”, cu n/î OR BM 999, în mun. Chișinău pe str. M. Varlaam, în apropiere de intersecția cu str. Bulgară, nu a ținut seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum, în care se află vehiculul în

momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 41 (2), pct. 45 alin.(1), (2) al Regulamentului circulației rutiere, și ca urmare a tamponat pietonul Sarancea Nina, în rezultatul căruia părții vătămate i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legal nr.H28/D din 24.05.2012, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Zagorceanu Artur în numele inculpatului Bîrca Mihail, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că prima instanță a trecut cu vederea unele circumstanțe esențiale care îl dezvinovățesc pe inculpat și anume, că partea vătămată nu putea fi lovită în spate, în regiunea toracică, deoarece autocamionul de model „Mercedes 416” era echipat cu o scăriță, lățimea căreia este de 25 cm. și care este instalată pe tot perimetrul din urmă a autocamionului la o înălțime de 40 cm. la sol, fapt ce denotă că, în urma tamponării, lovitura urma să fi fost produsă în regiunea picioarelor, dar nu în spate.

Mai mult, instanța de fond nu a apreciat, că inculpatul care activează în calitate de șofer la S.R.L., „Trans Relief”, pe ruta Chișinău - Puțuntei, la deplasarea cu spatele a automobilului, a recurs la ajutorul inspectorului Gării auto „Centru”, care dirija transportul și care de fapt este unicul martor pe acest dosar, fapt confirmat de către Beșleagă Anatolie atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată. De asemenea, menționează, că potrivit declarațiilor părții vătămate și a martorului, rezultă, că Sarancea Nina se deplasa neregulamentar pe str. M. Varlaam și deci, lipsește latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, prin ce sunt încălcate prevederile art.6 din Convenția Europeană.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013 a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. Hotărîrile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Zagorceanu Artur în numele inculpatului Bîrca Mihail, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd următoarele:

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești, procurorul nu a prezentat probe pertinente, care ar demonstra vinovăția inculpatului;

- instanța de fond, prin interpretarea eronată a depozițiilor unicului martor - Beșleagă Anatolie și prin expunerea asupra declarațiilor acestuia cu aprecierea critică, a încălcat drepturile inculpatului Bîrca Mihail la un proces echitabil;

- atît prima instanță, cît și instanța de apel au trecut cu vederea unele circumstanțe esențiale, care îl dezvinovățesc pe inculpat, inclusiv, că partea vătămată nu putea fi lovită (de fapt partea vătămată a declarat că a fost ușor împinsă) în spate, regiunea toracică, deoarece autocamionul de model „Mercedes

416" (vezi imaginile foto din dosar) era echipat în partea din urmă cu o scăriță de lățimea de 25 cm și instalată pe tot perimetrul din urmă a autocamionului la o înălțime de la sol de 40 cm. Astfel, partea vătămată nu putea fi lovită în regiunea toracică prin simplu fapt, că la deplasarea cu spatele a autocamionului, în caz de tamponare a pietonului în spate, acesta ar fi doborât la pământ prin lovitura scăriței de lățimea de 25 cm la picioare (și nu în regiunea toracică), fapt neapreciat de către instanțele de judecată;

- instanța de fond n-a apreciat faptul, că inculpatul care activează în calitate de șofer la S.R.L. „Trans Relief” pe ruta Chișinău- Puțuntei, la deplasarea cu spatele a autocamionului a recurs la ajutorul inspectorului Gării auto „Centru” (care dirija transportul) care de fapt este unicul martor pe acest dosar, fapt confirmat de către Beșleagă Anatolie, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată. Prin urmare, inculpatul n-a încălcat prevederile pct. 41 (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 357 din 13.05.2009;

- potrivit declarațiilor părții vătămate, precum și a martorului se relevă faptul, că partea vătămată se deplasa neregulamentar pe str. M. Varlaam.

- instanța de fond cât și cea de apel n-a apreciat, că învinuirea formulată inculpatului Bîrca Mihail în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, este o acuzație imprecisă și constituie în sine o încălcare esențială a art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și a art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2), 325 alin. (1). 389 alin. (2) Cod de procedură penală.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (în red. 05.04.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele cauzei rezultă, că în ședința instanței de apel din 17 octombrie 2013, la care au fost prezenți inculpatul Bîrca Mihail și avocata acestuia, Negru Crstina, instanța a adoptat și pronunțat dispozitivul deciziei, a explicat termenul și modalitatea de atac a deciziei și a anunțat că pronunțarea publică a deciziei motivate va avea loc pe 07 noiembrie 2013, ora 14.00 (f.d. 124). Pe 07

noiembrie 2013, ora 14.00, conform procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel a avut loc pronunțarea deciziei motivate, cu înmînarea copiei părților (f.d. 124, 133).

Reieșind din aceste circumstanțe se constată, că termenul de 30 zile de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bîrca Mihail, deoarece recursul în cauză a fost declarat la 16 decembrie 2013 (f.d. 143-145), adică peste 39 de zile de la pronunțarea deciziei atacate.

Colegiul penal menționează, că termenul de recurs este un termen procesual stabilit prin lege, el nu poate fi nici lungit, nici scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca declarat peste termen.

Mai mult, avocatul Zagorneanu Artur nu a adus argumente întemeiate în justificarea motivelor întârzierii declarării recursului ordinar pe 16 decembrie 2013, dar pur declarativ a indicat, că a luat cunoștință cu decizia motivată în a doua jumătate a lunii noiembrie.

În acest context, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bîrca Mihail, din motiv că recursul în cauză a fost declarat peste termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală (în red. 05.04.2012).

7. Pentru motivele expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui Bîrca Mihail Pavel, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae